

KURJER ZAGŁĘBIA

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec, ul. Dęblińska Nr. 7.

S. P.

Władysława z Wołoszyńskich

Rudolfowa Rankowiczowa

opatrzona św. Sakramentami po długich i ciężkich cierpieniach, zasnęła w Bogu dnia 7 września 1916 r. przeżywszy lat 49.

Eksportacja zwłok z domu przy ul. ALEJA Nr. 5, do kościoła parafialnego w Sosnowcu odbędzie się w piątek 8 b. m. o godzinie 6 wieczorem.

Następnego dnia t. j. w sobotę o godzinie 10 rano odprawione zostanie nabożeństwo żałobne, a o godz. 6 wieczorem wyprowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy.

Na smutne te obrzędy zapraszają przyjaciel i znajomych pozostali w nieutulonym smutku

1210

Mąż, syn i córki.

Gimnazjum Prywatne 8-klasowe męskie

Komitetu Ratunkowego w Olkuszu

pod kierunkiem dyr. Włodzimierza Włodarskiego

W roku bież, otwarte będą klasy do VI włącznie.

ZAPISY CODZIENNE od 9—1 i od 4—5 ej po poł. w lokalu Towarzystwa Krajoznawczego.

EGZAMINY WSTEPNE w 3 terminach: 12-go września, 21-go września i 2 października; LEKCJE: 10 października w nowym gmachu gimn.

Oplata kwartalna: w klasie wstępnej, I i II — 20 rb., w III i IV — 25 rb. w V i VI-ej 30 rb.

Przy gimnazjum **BURSA** z opłatą za całkowite utrzymanie i opiekę po 25 rubli miesięcznie. 1169

KINO-TEATR

„Zacisze”

W wielkiej sali letniej w ogrodzie

wjeście od ul. Dęblińskiej lub Sadowej.

929

TYLKO 3 PRZEDSTAWIENIA ze współudziałem pani ADAMOWICZ artystki sceny lwowskiej, oraz pp. WALEWSKIEJ, PACHELSKIEGO, BERNATOWICZA i w. innych

W piątek 8, sobotę 9 i niedzielę 10 września

Taniec Czynnowników

komedja satyryczna w 4 aktach L. Biryńskiego.

Początek w piątek i sobotę o godz. 7-ej i pół a w niedzielę o 6-ej. Bilety wcześniej nabywać można w cukierni W. Ciechanowskiego a w dzień przedstawienia w kasie teatru „Zacisze”.

Sala Zajęć dla dziewcząt

przy Chrześcijańskim Tow. Dobroczynności 1193-8-1

WYRABIA: Torebki, zeszyty, bloczki.

OPRAWIA: Książki szkolne stare i nowe.

ULICA STAROSOSNOWIECKA Nr. 36

dawny dom Arteli.

199-a rocznica.

Wspominek historyczny.

Z jutrzejszą uroczystością religijną zespolone jest dla całej Polski i wielkie święto narodowe. Oto bowiem przed 199 laty w dniu 8 września 1717 roku naród polski ukoronował swoją Królową w wybranym przez Nią samą Przybytku przed pół tysiącem lat. Czyż jest na świecie Polak jaki, któryby nie wiedział o Częstochowie i Jasnej Górze? Czy było w dziejach Ojczyzny naszej jakieś ważniejsze wydarzenie, z któremby się nie łączyła cześć narodu, jego królów i bohaterów dla Jasnogórskiej Pani naszej? Władysław Jagiełło przed potrzebą Grunwaldzką wzywa Jej orędownictwa. Zygmunt August udając się do Lublina dla dokonania Unii Litwy z Polską, modli się na Jasnej Górze. Królowie i hetmani przed każdą wyprawą, nawiedzają przybytek Jasnogórski. A z kąd przyszła pomoc podczas pamiętnego w XVII wieku „potopu” szwedzkiego, jeśli nie z Jasnej Góry? Bo historyczna obrona Częstochowy, nie była (zaiste wyłącznie dziełem ludzkim. Cały naród jednomyślnie uznał w tem cud, o którym świadomość przechodząc z pokolenia w pokolenie, wzmożła i utrwaliła w sercach pobożną cześć dla Jasnej Góry.

Dlaczego z górą w sto lat później cud się nie powtórzył? Dlaczego na Ojczyznę spadały kłeska po kłesce aż

do utraty niepodległości? Odpowiedź na te bolesne pytania dał już oddawna Skarga w swoim „Wzywaniu do pokuty”. Proroczy mąż Boży, gromiąc grzechy i występki przodujących w narodzie stanów, przepowiedział nieuniknioną chlostę, o ile nie nastąpi poprawa. Ponieważ zaś odmiana w nieprawościach się nie okazała, czyż byłśmy godni nowego cudu?

Z pewnością jednak trwanie nasze i przetrwanie, jako narodu, żywotność i odporność w ciężkich chwilach niewoli i udęki, zawdzięczamy Tej, którą zwiemy „Pocieszycielką strapionych” i „Wspomożeniem wiernych”. Bo każdego roku od wczesnej wiosny do późnej jesieni wielotysięczne rzesze Polaków pielgrzymowało do swej Królowej Jasnogórskiej. Setki, ba! tysiące cudownych uzdrowień i jeszcze cudowniejszych nawróceń grzeszników, tam na Jasnej Górze wydarzone i najwiarogodniejszymi świadectwami stwierdzone, głoszą całemu światu potężną moc Bogarodzicy. Na piersiach pobożnych rycerzy naszych widniały pozłociste blachy (ryngrafy) z Jej wizerunkiem. W każdym prawie kościele polskim znajdował się oltarz Matki Boskiej Częstochowskiej, do rzadkich zaś wyjątków należał rodzinny dom polski nie tylko w kraju, ale i na dalekiej obczyźnie, w którymby zbywało na Wizerunku Królowej Jasnogórskiej.

*

Kiedy po cudownej obronie Częstochowy, Król Jan Kazimierz a z nim

naród cały uznał jednomyślnie Bogarodzicę za Królową Polski, nadszedł wreszcie moment umysłowania tej czi przez obrzęd ukoronowania Cudownego Wizerunku, co nastąpiło z mocy dekretu Papieża Klemensa XI w dniu 8 września 1717 r. Koronatorem był Krzysztof Szembek, biskup chełmiński, jako delegat papieski. Według kronik klasztornych uroczystość koronacyjna oprócz senatorów i dygnitarzy państwowych, zgromadziły wielotysięczne rzesze z całej Polski. W zapiskach tych nadmieniono, że liczba Mszy św. odprawionych w owym dniu wyniosła 3,252, przy udziale jedenastu biskupów. Do Komunii zaś świętej przystąpiło 148,300 wiernych.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę ówczesne uciążliwe środki komunikacyjne, to zaiste podziwiać należy żarliwą pobożność przodków naszych, tak tłumnie podążających z najdalejzych nawet stron Polski i Litwy dla złożenia kornego holdu swej koronowanej Królowej. I od tej pory w ciągu ubiegłych dwóch stuleci, największa liczba pielgrzymów gromadziła się corocznie w dniu 8 września, a w setną rocznicę Koronacji w 1817 roku podczas uroczystego obchodu, płomienną mowę wygłosił prymas arcybiskup Woronowicz natchniony kaznodzieja i wieszcz narodowy.

Trzeci rok z rzędu straszliwa zawierucha wojenna, udaremnia możliwość pielgrzymek na Jasną Górę. Więc i jutro prócz najbliższej okolicy, nie podążą ze wszystkich stron Ojczyzny czciciele Królowej Korony polskiej do Jej Przybytku. Krzepimy się jednak nadzieją, że gdy wreszcie nastąpi kres krwawego „potopu”, przyszłoroczny jubileusz dwuchsetletniej, pierwszej Koronacji, ściągnie na Jasną Górę miljonową rzeszę rodaków dla złożenia podzięką swej Królowej za przyspieszenie Ojczyźnie naszej nadejścia tyle oczekiwanego „dnia usprawiedliwienia”. Oby sprawdziły się słowa natchnionego mówcy, który podczas uroczystości

drugiej koronacji w dniu 22 maja 1910 r. ks. Ant. Szlagowski powiedział:

„Niechże Polska cała wolna od przemocy i wewnętrznych niesnasek — potężna swą wyższą idea, nowe zawrże przymierze ze swą Miłościwą Królową. Niech naród cały: wszystkie dzielnice, wszystkie stany i zawody, złożą uroczystą przysięgę na wierność Królowej Korony Polskiej. Kto tylko czujesz się Polakiem, toś nasz brat; kto czujesz się katolikiem, przyjdź, stańmy murem przy Królowej naszej, a rzeczmy, jako lud nasz ma we zwyczaju: „Jesteśmy! Stoimy przy Tobie i trwać będziemy”.

Esternus.

STOWARZYSZENIE HANDLOWCÓW POLSKICH W ŁODZI.

W lokalu Stowarzyszenia handlowców odbyło się organizacyjne zebranie nowopowstającego Stowarzyszenia drobnych kupców i przemysłowców polskich w Łodzi. Obecnych było 112 osób.

Zebranie zagal p. Stanisław Miszewski, wyjaśniając, iż nowe T-wo organizowane powstaje z bylejszej sekcji drobnych kupców i przemysłowych, istniejącej przy Stowarzyszeniu handlowców. Celem Stowarzyszenia jest walka z wyzyskiem hurtowników, uzyskanie ulg przy zakupie towarów pierwszej ręki, zwalczanie nieuczciwego handlu i konkurencji. Do Stowarzyszenia należeć mogą wszyscy drobni kupcy i przemysłowcy z Łodzi i okolicy — Polacy — chrześcijanie.

Wyjaśniwszy główne cele nowopowstającego Stowarzyszenia, p. Miszewski zaproponował na przewodniczącego p. Leona Chwałbickiego, który na asesora zaprosił pp. Liszkiewicza i Bawarskiego, na sekretarza zaś p. Wiśniewskiego.

Zgodnie z porządkiem dziennym, przystąpiono do odczytania i zatwierdzenia projektu statutu. Główne arty-

